

stinného důkazu rozsudkem nenabyvším ještě právní moci. I když rozsudek ještě nenabyl právní moci, může okolnost, že soud na základě sporného jednání a provedených důkazů nabyl o jsoucnosti jisté skutečnosti takové přesvědčení, že o ně opřel svůj rozsudek, postačovati, by skutečnost ta mohla býti i mimo oblast sporu pokládána alespoň za pravděpodobnou. Nesejde na tom, zda se spor, v němž soud nabyl přesvědčení, týkal týchž stran, z nichž se jedna dovolává rozsudku jako osvědčovacího prostředku, či zda se týkal jiných stran, neboť jde jen o to, zda soud onu nyní osvědčovanou skutečnost vůbec měl za osvědčenou či nikoli. V projednávaném případě zjistil krajský soud v rozsudku ze dne 4. února 1926 po provedení důkazů listinami, svědky a výslechem stran, že Marie I-ová ve své žalobě tvrdila neprávem, že jisté pohledávky, které dlužila společně s Janem I-em, zaplatila sama i z části připadající na něho, že je v pravdě vůbec nezaplatila, nýbrž že on sám je zaplatil celé, tudíž i z části připadající na ni. Zjištění to je v souvislosti se skutkovými vývody prvního soudu, o něž se opírá, dostatečným základem, aby podle něho mohlo býti pokládáno za pravděpodobné, že stěžovateli tímto způsobem vznikla nyní jím zažalovaná a prý ohrožená pohledávka na vrácení jím za ni zaplacené částky. Měl ji rekursní soud proto neprávem za nedostatečně osvědčenou.

Čís. 7373.

Pokud nelze při označení podniku společnosti s r. o. použiti výrazu »lidový«.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, R I 809/27.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti »Lidová Pekárna, zapsaná společnost s r. o.« k doplnění mimo jiné v tomto bodu: Dopisem ze dne 18. února 1927 oznámila správní komise obchodní a živnostenské komory v Praze, že nesouhlasí se zápisem zvoleného znění firmy do obchodního rejstříku, ježto znění to neodpovídá předmětu podniku, který neliší se v ničem od jiných podniků tohoto druhu, označení »Lidová« bylo by označením reklamním, které není způsobilé k zápisu do obchodního rejstříku, nevyhovuje tedy navržené znění firmy předpisu § 5 první odstavec zákona o společnostech s r. o. a nutno proto zvoliti nové znění firmy, jež upravití je tak, by odpovídalo cit. zákonnému předpisu; při tom se upozorňuje, že označení »zapsaná« jest ve firmě společnosti s r. o. vůbec nepřipustným (srov. cit. již § 5 zák. o společnostech s r. o.). Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle § 5 zákona č. 58/1906 ř. zák. má býti věcná firma společnosti s r. o. vzata z předmětu závodu a musí tudíž k němu věcně poukazovati. Zvolený výraz »Lidová« při předmětu ohlášeného podnikání (pekárně) neodpovídá tomuto požadavku, neboť není zvláštního důvodu pro toto bližší označení, když se jedná o provozování živnosti, jejíž výrobky budou jako výrobky jiných pekáren prodávány komukoli,

při čemž snaží se všechny živnosti toho druhu konkurovati »likovými«, to jest nízkými, přístupnými cenami, takže právem označil soud první stolice výraz »Lidová« reklamním. Pokud v obchodním rejstříku při některých firmách jak společností veřejných (Lidová knihtiskárna A. Němec a spol.), tak akciových (Lidová pojišťovna »Čechoslavia«), tak společností s r. o. (Lidová zpěvohra v Praze) a při četných společenstvech s ruč. obm. přichází v názvu výraz »Lidový«, je odůvodněn předmětem podniku a jeho účelem a v mnoha případech značí politickou stranu, jež podnik (zejména družstevní) uvedla v činnost.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmínky § 16 nesp. říz.

Čís. 7374.

Doložkou pritištěnou v objednacím lístku: »Splatno a žalovatelné v místě výpravním«, není založena místní příslušnost podle § 88, první odstavec, j. n.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, R II 303/27.)

Místní příslušnost okresního soudu v Mohelnici opíral žalobce o §§ 88 a 104 j. n. Námitku místní nepřislušnosti zamítl s o u d p r v é s t o l i c e z důvodu, že záznam na objednacím listě ze dne 23. září 1926 »splatno a žalovatelné v místě výpravním« nezakládá sice příslušnost okresního soudu v Mohelnici, ježto podle ustanovení § 104 v doslovu novely by bylo potřebí, by soud byl jmenovitě uveden, avšak doložkou jest založeno sudiště podle § 88 první odstavec j. n. V odvolání do rozsudku, vyhovujícího žalobě, napadl žalovaný výrok o námitce místní nepřislušnosti pojatý do rozsudku. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a odkázal právní rozepři na okresní soud v Hlinsku (bydlišti žalovaného) k dalšímu projednání a rozhodnutí a to po právní moci usnesení. D ů v o d y: § 88 j. n. rozeznává dvojí případ soudu splniště, obyčejný soud splniště (odstavec první) a soud fakturovaného splniště (odstavec druhý). Že v souzeném případě soud fakturovaného splniště nemůže přijíti v úvahu, bylo již vysloveno v zrušeném usnesení zdejšího soudu. Pokud se týče obyčejného soudu splniště (§ 88 první odstavec), podati lze v zákoně uvedené žaloby u soudu toho místa, kde podle dohody stran má žaloba žalovaným býti splněna. Podle nynějšího doslovu § 88 první odstavec j. n., jak upraven byl čl. IV. čís. 17 novely o úlevách soudů, stačí co do obsahu úmluva, že závazek na udaném místě náleží splniti; co do formy může úmluva o splnění státi se každým způsobem, jímž povstávají smlouvy, ústně i písemně, ba i činem konkludentním, tak jako v souzeném případě přijetím tištěných podmínek smlouvy. Skutečnost úmluvy dlužno arcí dokázati listinou, to se však v souzeném případě stalo, ježto žalující předložil objednacím lístek žalovanou stranou podepsaný, opatřený doložkou, že pohledávka je splatna a žalovatelná v místě výpravním, ze kteréžto listiny vyplývá, že závazek